

cròniques

>> La Tria de Mulats d'Espinavell es va celebrar per la diada de Sant Eduard. (Foto: AJUNTAMENT DE MOLLÓ)

a la vila de Sant Joan de les Abadesses (la número 26), i el cinquantenari de l'obertura de l'institut de secundària i batxillerat Abat Oliba de Ripoll.

Clic.cat i R3 | Pel que fa a les infraestructures, volem parlar de dues notícies que, per la seva transversalitat, afecten tota la comarca ripollesa. La primera és que el dinou de novembre passat entrà en funcionament el nou servei de transport públic a demanda, Clic.cat, que impulsa la Generalitat de Catalunya a través del Departament de Territori; de moment s'han posat en marxa quatre línies d'autobús, amb la previsió d'ampliar-les, que són les de Setcases-Camprodon, Beget-Camprodon, Vallfogona de Ripollès - Ripoll

i la Farga de Bebié - Ripoll. Val a dir que el Ripollès és la quarta comarca gironina que posa en marxa aquest servei. La segona té a veure amb el pla de millora de la línia de tren R3, que, segons la plataforma El Ripollès existeix!, augmentarà considerablement la freqüència de pas dels combois ferroviaris, i això suposarà un gran benefici i avantatges tant als usuaris com a la comarca en general.

Per anar acabant aquesta crònica, tenim tres informacions sobre patrimoni comarcal que se centren a les poblacions de Sant Joan de les Abadesses, Ripoll i Campdevàrol. A Sant Joan de les Abadesses es treballa en el Museu de Can Llaudet, un projecte que començà a rodar el 2020, per poder-lo obrir el curs 2023-2024. Aquest centre té com a finalitat recuperar el patrimoni industrial d'aquesta antiga colònia tèxtil amb unes instal·lacions que vinculin les antigues infraestructures amb les noves tecnologies i la realitat virtual. A la ciutat de Ripoll es va presentar una audioguia per redescobrir el patrimoni monàstic de la comarca, els monestirs de Santa Maria de Ripoll, Sant Joan de les Abadesses i Sant Pere de Camprodon, amb l'objectiu de promocionar la comarca a través de l'art i la història. A la veïna Campdevàrol, la

notícia és la recuperació i rehabilitació de l'església parroquial de Sant Cristòfol, amb unes obres que s'hi iniciaren el 2018 i que gràcies a l'ajut financer de la Diputació de Girona han arribat a bon port. El vell temple ha pogut tornar a obrir les portes al públic.

I finalment, volem fer dos apunts breus més: la Fonda Xesc de Gombren continua mantenint l'estrella en el firmament Michelin, i la capital de la comarca disposa d'una altra portalada, aquesta de metall, però, obra de l'artista local Raül Duque, que es va instal·lar a la rotonda de la C-17; als laterals es poden llegir els noms de tots els municipis de la comarca amb el logotip de Ripoll al mig. No cal dir que la font d'inspiració ha estat la portalada romànica del monestir de Santa Maria.

LA SELVA

Text i foto > JOAN DOMÈNECH

Lloret de Mar: una pel·lícula de 1952 | Fa poc, es va poder visionar al Teatre Municipal la pel·lícula *El color de tus ojos*, filmada a la nostra vila l'any 1952 pel director Josep Maria Rosal i

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > ANNA ROURA, resident a Mülheim an der Ruhr (Alemanya)

Vaig arribar a Alemanya fa vint-i-quatre anys, quan en tenia divuit. Abans havia estudiat a l'Escola de Dansa Mercedes Ribera de Girona i amb Àlícia Lluís a Pineda de Mar. Quan necessitava fer el pas de l'escola privada a ballarina professional, em vaig matricular a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Frankfurt, on vaig estar fins al 2005. Després vaig venir a Essen. He ballat moltíssimes vegades *El llac dels cignes* per tot Alemanya. Bremerhaven, Görlitz, Leipzig, Eisenach, Düsseldorf, Colònia i Essen són algunes de les ciutats on he ballat amb aquesta producció i d'altres. Algunes de les obres més destacades en què he participat són *Carmen*, *El cavaller de*

interpretada, en el paper del protagonista masculí, pel jove pescador local Joan Agustí Albà, que, a partir d'aquell moment, va ser conegut popularment com *s'Artista*. La protagonista femenina va ser Nina Martín. El film s'estrenà al cinema Coliseum de Barcelona el 1957. El cineasta Isidor Llorca ara l'ha rescatat de l'Arxiu del Bages, on estava ignorat. Els 3.344 fotogrames han estat curosament restaurats. A la rees-

>> Cartell de la pel·lícula *El color de tus ojos*. (Foto: ISIDOR LLORCA)

trena hi va assistir tot Lloret, i el teatre va exhaurir les localitats. Presentà la vetllada Josep Puigbó i hi van intervenir l'esmentat Isidor Llorca, el crític de cinema Àlex Gorina Macià, la cantant Nina i la seva mare (que fou la segona dona de Joan Agustí), la regidora Garcia Castany, responsable de l'arxiu local, i l'alcalde, Jaume Dulsat. L'emotiva vetllada va ser un èxit rotund, ja que va recuperar les imatges del Lloret dels anys cinquanta amb l'acompanyament musical del compositor Josep M. Tarridas i l'actuació estel·lar de *s'Artista*.

Blanes: reapareix el *Celobert* | Fa uns quatre mesos que Lluís Amat, el director de la revista de Blanes, Lloret i Tossa, *Celobert*, està afectat per una malaltia als ulls que ha tallat la seva constant activitat, traduïda, sobretot, en l'edició de la publicació esmentada. Per sort, amb el tractament que li han fet, ha recuperat el 60 % de la visió, i això li ha permès tornar a editar *Celobert*, que ja s'acosta als vint anys de vida. N'acaba d'aparèixer, doncs, el número 205, de quaranta-vuit pàgines, que dedica els seus espais a la informació municipal de les tres poblacions de la Selva marítima i acull, també, alguns articles especials: aquesta vegada, dedicats al pessebrisme. Marina Garcia dedica

cinc pàgines a entrevistar a fons una personalitat lloretenca i, d'altra banda, s'apropa a dues figures importants: les de l'escriptor Sebastià Portell (1992) i de l'escultor Ismael Smith (1886-1972). Joan Casas evoca Pau Casals i la seva obra *El Pessebre*, David Moré Aguirre parla del doctor Ignasi Melé i de l'excursionisme a Tossa, i així se succeeixen una sèrie de treballs que fan la revista amena i atractiva.

Tossa: el grup Tot Plegat | A la vila de Pandora va agafant prestigi el grup Tot Plegat, que té els orígens a la Televisió de Tossa. Una de les seves produccions és un CD sobre la gent gran de Tossa. El primer de gener, en el transcurs del concert de La Principal de la Bisbal, aquest treball es va presentar i es va vendre en forma de DVD amb el nom de *A l'ombra del paradís*. També han fet el documental pertinent amb motiu del centenari de la Unió Esportiva Tossa, i ara en preparen un altre sobre el pelegrí, i un de més arriscat però també, molt interessant sobre la Guerra Civil. Els artífexs principals d'aquestes activitats són Carles Couso, Artur Rubau i Camil Sallés, i els enregistraments dels CD i DVD s'han fet als Estudis d'Audiovisuals de Sarrià de Barcelona.

les roses, *Paladiner*, *Faust*, *La viuda alegre* i *El fantasma de l'Òpera*. També he format part del reconegut *Artifact* de William Forsythe. Fa dotze anys que ballo a l'Òpera de Düsseldorf amb diferents produccions, i des del 2010 barrejo el ballet amb el burlesc, ja que soc membre de The Petits Fours Show.

No sempre ha sigut fàcil trobar feina. També he treballat a l'Starbucks, de traductora, he fet promocions, però sempre han sigut dos o tres mesos i després he aconseguit un altre contracte per ballar. Aquí hi ha moltíssims ballarins, però puc dir que des que he arribat visc el meu somni, que és ballar, i sempre ho he pogut fer. El coronavirus ens va frenar una mica,

però me'n surto i estic molt feliç. Estic molt agraïda perquè sempre he trobat gent, tant estrangera com alemanya, que m'ha ajudat molt i m'ha fet el camí més planer. Al principi vaig haver d'aprendre anglès i més endavant alemany, sempre gràcies a persones que han tingut molta paciència. Parlar l'alemany em va costar força, però ho vaig aconseguir i n'estic molt contenta, així com de tenir èxit amb el ballet. El que trobo a faltar més de Girona són els dinars amb la família, amb la iaia, els pares i la germana. També les costelletes de xai i el mar, el sol i el temps. Però aquí estic molt bé i molt integrada, fins i tot tinc passaport alemany.

També he treballat a l'Starbucks, de traductora, he fet promocions, però sempre han sigut dos o tres mesos i després he aconseguit un altre contracte per ballar